

Sygn. akt I CZ 79/07

POSTANOWIENIE

Dnia 12 września 2007 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Gerard Bieniek (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Elżbieta Skowrońska-Bocian

SSN Dariusz Zawistowski

w sprawie ze skargi J. O. o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego postanowienia Sądu Okręgowego w O.

z dnia 29 marca 2006 r., wydanego w sprawie

z powództwa J. O.

przeciwko Gminie W.

o zapłatę,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 12 września 2007 r.,

zażalenia skarżącego na postanowienie Sądu Okręgowego w O.

z dnia 7 marca 2007 r.,

oddala zażalenie.

Uzasadnienie

Postanowieniem z dnia 31.10.2006 r. Sąd Okręgowy odrzucił skargę powoda o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia z uwagi na nieuiszczenie opłaty sądowej należnej po częściowym zwolnieniu od kosztów sądowych. Zażalenie powoda wniesione od tego postanowienia zostało odrzucone postanowieniem Sądu Okręgowego z dnia 13.12.2006 r. To ostatnie postanowienie powód zaskarżył zażaleniem, wnosząc jednocześnie o zwolnienie go od ponoszenia kosztów postępowania zażaleniowego w całości. Sąd Okręgowy postanowieniem z dnia 17.01.2007 r. oddalił ten wniosek. Powód wniósł kolejne zażalenie, w którym kwestionował odmowę zwolnienia od kosztów, zaś Sąd Okręgowy postanowieniem z dnia 7.02.2007 r. zażalenie to odrzucił uznając, że nie jest ono dopuszczalne. Następnie postanowieniem z dnia 7.03.2007 r. odrzucił zażalenie powoda na postanowienie Sądu Okręgowego z dnia 13.12.2006 r. o odrzuceniu zażalenia na postanowienie z dnia 31.10.2006 r. Powód wniósł kolejne zażalenie na postanowienie Sądu Okręgowego z dnia 7.02.2007 r., które zostało odrzucone postanowieniem z dnia 27.03.2007 r. z powodu niedopuszczalności.

W tej sytuacji powód wniósł zażalenie do Sądu Najwyższego zaskarżając postanowienie Sądu Okręgowego z dnia 7.03.2007 r., w którym odrzucono zażalenie powoda na postanowienie tego Sądu z dnia 13.12.2006 r. o odrzuceniu zażalenia na postanowienie z dnia 31.10.2006 r. o odrzuceniu skargi o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia. Powód podniósł, że brak było podstaw do odrzucenia zażalenia z powodu nieuiszczenia opłaty sądowej skoro nie rozpoznano zażalenia na odmowę zwolnienia od kosztów postępowania zażaleniowego. Wskazując na powyższe wniósł o uchylenie zaskarżonego postanowienia.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 394¹ § 1 k.p.c. zażalenie do Sądu Najwyższego przysługuje na postanowienie sądu drugiej instancji odrzucające skargę o stwierdzenie

niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia. Takie postanowienie zostało wydane w niniejszej sprawie w dniu 31.10.2006 r., przy czym zażalenie wniesione na to postanowienie zostało odrzucone w dniu 13.12.2006 r. z powodu nieuiszczenia opłaty sądowej. Kolejne zażalenie zostało odrzucone w dniu 7.03.2007 r. także z uwagi na nieopłacenie. Jeżeli uznać, dopuszczalność zażalenia do Sądu Najwyższego na postanowienie z dnia 7.03.2007 r., to nie jest ono uzasadnione. Wbrew twierdzeniom powoda jego wniosek o zwolnienie od kosztów postępowania zażaleniowego został negatywnie rozpoznany w dniu 17.01.2007 r., a zażalenie wniesione na to postanowienie zostało odrzucone z powodu niedopuszczalności w dniu 7.02.2007 r., a więc przed wydaniem zaskarżonego postanowienia z dnia 7.03.2007 r. Tej oceny w niczym nie zmienia fakt wniesienia kolejnego zażalenia w dniu 9.03.2007, skoro było ono niedopuszczalne i z tego względu zostało odrzucone postanowieniem z dnia 27.03.2007 r. Ta okoliczność w niczym nie zmieniła sytuacji procesowej powoda, jaka zaistniała po wydaniu postanowienia z dnia 7.02.2007 r. Z tych przyczyn na podstawie art. 394¹ § 3 k.p.c. w związku z art. 398¹⁴ k.p.c., zażalenie należało oddalić.